

W A R D I T U S

Jongga

Andreas Liron, fangeu-
desa olkesans, ennen kuin hän sinä 4
päivänä Heinä-Euusa 1770, tehdyn
cuoleman ricoren tähden, cuoleman
rangaituren alla käwi, on cocoon
pannut, ja nyt hänen halullisen
pyynnöns jälkeen pranti-
hin annettu.

Mä fangi surkia 2c.

Beisatan niiramin;

Tänn' H E R a eorras callista, 2c.

Prändästy vuonna 1770.

I. Wärsy.

Wi fangi surkia waimainen, Sun
Jesu tygös huudon, Ett olen
suuri sondinen, Joi' walitta koll
mahdan; Sill euollon kita cauhia, Ja hel-
wetti juur larwia, Mun sielun niellä cofee.

2. Woi synnin suru caiwawa, Jota nyt
ränty cauda, Woi mato tuima calwawa,
Euin syhdändäni wäändä: Näin H. Xran
Päsi painapi, Wihan tulefa postapi, Ett o-
len Hänen hyljän.

3. Mun murudeni hullus suur, On saats
tanut muull waiman; Mun juomingeini tui-
mus juur, Lohendä päiwät aiwan; Sill weri
maahan wustanut, Ja wiattomasti fuohunut,
On minun saastuttanut.

4. Ja ehkä wiesä iteu suull, Mun surun
wähendäfin, Ja kyonleillä monell muull,
Mun tusean lohendäfin: Niin euitengin on
rainwaisa, Jumalan costo wihasa, Jota en
wältä taida.

5. Ei wiha HERRan taitta täällä, Sam-
mutta kypneleillä, Eik' weren wica synnin
sädä, Sowitta omill' töillä; JEsuren weri ai-
noastans, On sowindo juur' cobdastans, Jo-
hon mun sielun turwaa.

6. Tai wirta callis punainen, On sielun
wirwottanut, Se uhri ijancaickinen, On mi-
nun puhdistanut; Ei cuollo enä peljettä, Eik'
surma julma erittä, Taida mua JEsurestan.

7. Mä olin kyll' hämmästynyt, Syndeini
tähden corwin, Pelwosan' lähes näändönyt,
Cuoleman swiijn owiin: Mutt' cosca JEsus
lähestyi, Ja uscon silmis ilaestyi, Nijn sie-
lun' ilost' hoppais.

8. Ah! elämä tai salainen, Quin JEsure-
sa löyty, On wacutus juur' suloinen, Sielull'
cuin hänen myöty: Sen usco silloin tuta saa,
Cuuresa armon mitasa, Quin JEsus hänell'
coitta.

9. Woi! JEsu cuingan sinullen, Nyt sy-
dämesän laulan, Etts' olit laupias minullen,
Ja päästit synnin paulan, Joll' olin corwin
fangittu, Ja duomion alla luittu, Pelwosa
wietin aiean.

10. Ja ehkä kyllä ehtollen, Jo riendäwät
mun päiwän, Ja wuimeiselle mateallen, Eh-
tiwät edes kätwän; Nijn cuiteng' JEsus on
myös siel, Quin minua tällä rascall' tiell', wah-
wista wimallisest.

11. Siis nyt mun rackau' pitini, Mä jä-
rän HERRan halduun: Sitä sure mun täh-
teni, Eht' olen äkist' caatun: Kyll' JEsus
ombi

ombi lusa muur, Holhoja wahwa sängen
suur, Joca ei cosean hyljää.

12. Man sucun' ja ystävänä, Jäkätt caicē
HEran huomaan; Koll tulett' coht peräs
sani, Niemulla rauhan suomaan; Rippucat waan
JEsus kirj, Ja walwocat ain' henges nijn,
Ett Cruunun kätke woitte.

13. Sua, Turku, mä myös muistutan, Car
tamaan synnin teitä, Ja nuorucaisi suistu
tan, Wälttämään surman töitä: Ah! pa
rannureen ehtikät, Ja JEsust hartast eh kät,
Nijn sielunn' kätlette aina.

14. Nyt mielen, hengen ylönnän, Sua
JEsu eumariaman, Useon myös kirjdiäst kirj
nitän, Sua hartast halajaman, JEs JEsu
fido jilmäni, Ja cruuna myöskin sieluni,
Koll ijäisell! Amen.

